

اینجاست، اصلاً هم نگران نباشید. رویه‌روی کولر نشسته، آب هم به او داده ایم. گفتند اگر روسری داشتید، داشتید اگر هم ندارید مهم نیست، بیایید تحویلش بگیرید. من متوجه شدم یک‌جای کار، مشکلی هست، وقتی وارد شدم چندمأمور خیلی بد با من حرف زدند. آنها هر چه می‌خواستند به من گفتند که تازه من برگشتم و دیدم لباس دخترم پاره است و توی تنش گره زده‌اند. لباسش را هنوز دارم. آنها برای اینکه به بچه من بگویند حجابش خوب نیست، او را وسط خیابان و طن‌پور لخت کرده‌اند. او دیگر چطور می‌تواند در آن خیابان رفت‌وآمد کند؟»

مسار نفس از فردای آن روز، پیگیری ماجرا را شروع کرد؛ هر چند به گفته خودش، اصل مدارک آنها را گرفته بودند و نتوانستند تا یک هفته بعد به پزشکی قانونی برونند. بعد از یک‌هفته رفتند که مدارک را از دادسرای ویژه اطفال تحویل بگیرند: «بعد از سه، چهار روز رفتیم دادسرای ویژه اطفال، آنجا از ما خواستند که کتاباً رضایت دهیم و پیگیری نکنیم. اما ما اصل مدارک را گرفتیم و رفتیم پزشکی قانونی. من هر روز همه اینها را به ۱۹۷ گزارش کرده‌ام تا امروز. قاضی کشیک دادسرای نظامی و بازرسی قاتب به ما خیلی لطف کردند؛ چون در رفته بودیم پزشکی قانونی، زمان زیادی را از دست داده بودیم. به ما لطف کردند نامه‌های مربوط را دادند. در نهایت دادسرای نظامی شکایتمان را ثبت کردیم. با ۱۹۷ هم که مدام در ارتباط بوده‌ام. حالا هم می‌گویند پرونده از دادسرای نظامی به بازرسی قاتب رفته است. مسئولان فراجام هم به من گفته‌اند که پیگیرند اما هنوز اتفاقی نیفتاده است.»

مریم عباسی می‌گوید از نحوه مواجهه قانون با کودکان در ایران خبر دارد و می‌داند که آن روز، مأموران تکلیفی برای بازداشت دخترش نداشته‌اند؛ اشاره او به ماده ۸۸ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ است که درباره اطفال و نوجوانانی است که مرتکب جرائم تعزیری می‌شوند و سن آن‌ها در زمان ارتکاب تا ۹ تا ۱۵ سال تمام شمسی است: «حسب مورد، دادگاه یکی از تصمیمات زیر را اتخاذ می‌کند: الف- تسلیم به والدین یا اولیاء یا سرپرست قانونی یا اخذ تعهد به تأدیب و تربیت و مواظبت در حسن اخلاق طفل یا نوجوان. تبصره - هرگاه دادگاه مصلحت بداند می‌تواند حسب مورد از اشخاص مذکور در این بند تعهد به انجام اموری از قبیل موارد ذیل و اعلام نتیجه به دادگاه در مهلت مقرر را نیز اخذ کند: معرفی طفل یا نوجوان به مددکار اجتماعی یا روانشناس و دیگر متخصصان و همکاری با آنان، فرستادن طفل یا نوجوان به یک مؤسسه آموزشی و فرهنگی به‌منظور تحصیل یا حرفه‌آموزی و...»

مریم عباسی از ماده ۴۹ قانون مجازات اسلامی هم می‌گوید که

در آن آمده است اطفال در صورت ارتکاب جرم مبری از مسئولیت

کیفری هستند و تربیت آنان به نظر دادگاه به‌عهده‌ی سرپرست اطفال و عندالاقضاء کانون اصلاح و تربیت اطفال است.

از روزی که فیلم بازداشت نفس و دوستش منتشر شد، چند حقوقدان به این ماجرا واکنش نشان داده‌اند؛ نمونه‌اش علی خالقی، حقوقدان و وکیل دادگستری در یادداشتی نوشته است: «افرادی که کمتر از ۱۵ سال سن دارند، در صورت ارتکاب جرم، مسئولیت و مجازاتی همانند ما در انتظارشان نیست و برخورد قانون با آنها مبتنی بر اغماض و ارفاق است تا کفر و ارباب.»

حالا مونیکا نادی، حقوقدان و فعال حقوق کودک هم در گفت‌وگوبا «هم‌میهن» می‌گوید، در این باره جرم عمومی اتفاق افتاده است و حتی اگر این دختر مرتکب عمل مجرمانه‌ای شده باشد و براساس قانون، مجرم شناخته شود، باز هم باتوجه به شرایط سنی‌اش، نحوه برخورد سیستم قضایی و قانونی با او باید بر اساس قانون حمایت از کودکان و نوجوانان و طبق قوانین مجازات قانون آیین دادرسی کیفری متفاوت باشد؛ «به‌فرض اینکه مجازاتی برای این دختر در نظر گرفته شود، مجازاتش باید با افراد بزرگسال فرق کند. نظام قانونی قضایی کشور در رفتار با کودکان، بر فرض ارتکاب جرم، مبتنی بر رفتار اغماضی و تخفیفی و ارفاقی است.» او ادامه می‌دهد: «این کودک با زور دستگیر شده و بعد به داخل ون پلیس منتقل شده است، آنچه در ویدئوی منتشرشده دیده می‌شود ضرب و جرح او در خارج از ون اتفاق افتاده، مأموران چنین حقی نداشتند، یعنی حتی مجازات به فرض ارتکاب جرم هم نباید به اینگونه باشد. ضابط خارج از قوانین و بیشتر از حد و حدود و اختیاراتش عمل کرده و مرتکب جرم شده است. نادی می‌گوید که تا به‌حال چنین پرونده‌ای نداشته‌ام از آنجا که خانواده شکایت قانونی کرده، طبیعتاً مرجع قضایی براساس شکایت خانواده و باتوجه به اینکه جرم عمومی بوده، پیگیر موضوع خواهد بود: «براساس ماده ۶۶ قانون آیین دادرسی کیفری، به نهادهای مدنی این اختیار داده شده که هر زمان از وقوع جرمی علیه جامعه هدف‌شان باخبر شدند، می‌توانند به آن ورود کنند. البته آنچه اتفاق افتاده، جرم عمومی است و حتی اگر شاکه خصوصی نداشته باشد، خود دادستان براساس آنچه مشاهده کرده ملزم به پیگیری موضوع است، در کنار آن این حق هم برای سازمان‌های مردمنهاد وجود دارد. اگر ثابت شد که جرمی صورت گرفته، ضابط باید مجازات شود، البته این مجازات‌ها لطیف متفاوتی دارد، بخشی از آنها از باب تخلف افراد از وظایف‌شان است و بخشی هم مجازات‌های قانونی است.» به گفته این فعال حقوق کودک و حقوقدان، باتوجه به اینکه جزئیاتی از پرونده در دست نیست، میزان ضرب و جرح دختر ۱۴ ساله، بر اساس گزارش پزشکی قانونی تعیین می‌شود و این سوال مطرح است که آیا ضرب و جرح، منجر به وارد شدن آسیب فیزیکی شده است یا خیر. به‌هرحال آنچه مشخص است اینکه رفتار ضابط خارج از چارچوب بوده و سیستم قضایی موظف به رسیدگی است: «مأمور تخلف کرده و از آنجایی که خانواده اعلام کرده در دادسراها و بخش‌های مختلفی شکایت کرده، می‌توان اینگونه برداشت کرد که تنها از مأمور شکایت نشده و بخش‌های دیگر هم درگیر شده‌اند.»

نادی، درباره شکایت مأمور از دختر نوجوان به‌دلیل آسیب

شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

تهران

رسیدن به انگشتش در پی جریان ضرب‌وجرح هم توضیح می‌دهد: «این موضوع مربوط به حقوق کیفری است. اگر شکستن انگشت مأمور از سوی دختر نوجوان محرز شود باید از دو قالب به آن نگاه شود. یکی اینکه این اقدام در چارچوب دفاع مشروع بوده یا خارج از دفاع مشروع بوده. اگر خارج از دفاع مشروع بوده که جرم تلقی می‌شود، اما اگر در قالب دفاع مشروع بوده فرد برای محافظت از خودش درگیر چنین شرایطی شده، جرم به‌شمار نمی‌رود.»

▼ در جست‌وجوی امنیت

نفس حاجی شریف حالا روزهای سختی را می‌گذراند. او می‌گوید بیشتر از این ناراحت است که در کشور خودش، جایی که به دنیا آمده، چنین رفتاری با او شده است؛ در حالی که بچه‌های بقیه کشورها، این شرایط را ندارند: «من توقع امنیت و آزادی را با هم دارم اما متأسفانه در ایران اینطوری نیست. حالا اصلاً من هیچی، هر دختری با دیدن مأمورها و ون‌ها که می‌آیند سمتش، می‌ترسد و دلش می‌خواهد فرار کند. خب چرا ما که سنی نداریم و دوست داریم در همین کشور زندگی کنیم، باید از راه رفتن در خیابان‌های شهرمان بترسیم؟ من دلم می‌خواهد گشت ارشاد با بچه‌ها این رفتار را نکند. یکی از دلایل مهم ما برای شکایت این است که دلمان نمی‌خواهد برای بچه‌هایی مثل خودم، چه کوچکتر و چه بزرگتر چنین اتفاق مشابهی بیفتد و دچار مشکلات روحی و روانی بشوند. دلم نمی‌خواهد آنها هم با یک ترس که همیشه همراه‌شان است در خیابان‌ها رفت‌وآمد کنند.»

مریم عباسی، مادر نفس هم حال بهتری از او ندارد: «من می‌خواهم این را از آن مأموران بپرسم که چطور دلشان آمد؟ من هنوز باورم نمی‌شود که چنین رفتاری با بچه‌ها بکنند؟ از مویش بکشند و ببرند؟ کی ما مردم انقدر نسبت به هم بی‌رحم شدیم؟ من نمی‌خواستم بچه من نسبت به آدم‌های دور و برش انقدر بی‌اعتماد شود. من چطور از این به‌بعد می‌توانم بگویم که حجابش را رعایت کند؟ یا این حجم از خشمی که دارد؟»

او مدام آن‌روز را در ذهنش مرور می‌کند: «وقتی آمدیم خانه، دیدم وضع بدنش چطور است. یکی از خانم‌ها روی زانوی نفس

چهارشنبه ۳۱ مرداد ۱۴۰۳
سال سوم • شماره ۵۸۳
www.hamhianonline.ir

۱۳

مهرمن

نشسته بود لبه جدول و این خیلی به بدنش آسیب زده بود. یکی از شاهدان به من گفت که دیده یکی از مأموران، جلوی دهان و بینی دخترم را گرفته و نفس او بند آمده بود و بعد که او داد می‌زند خانم تورا به کلاهش کنید، او بچه است، دستش را برداشته و نفس دخترم بیرون آمده. یکی از مأموران با زانو، روی گردن او نشسته بود که باعث شده بود کبود شود. همه بدنش کبود بود. دو، سه شب اول که اصلاً نمی‌خوابید و فکر می‌کرد مأموران می‌آیند که او را خواب ببرند. همین الان که با شما حرف می‌زنم، دوربین پشت در آپارتمان را روشن کرده است. صبح که از خواب بیدار می‌شود، دوربین را روشن می‌کند و فکر می‌کند مأموران آمده‌اند. مأموران به او گفته بودند، زندانی‌ات می‌کنیم و...، ترس در وجودش مانده است. گزارش پزشکی قانونی، مهر و موم بود و نتوانستیم ببینیم. آن عکس‌هایی که منتشر کردم، یک‌ماه بعد از آن اتفاق بود. هنوز هم جای بعضی زخم‌ها روی صورت و گردنش هست.»

عباسی می‌گوید که وابستگی به جایی ندارد و فقط می‌خواهد بچه‌های کم‌تری آسیب ببینند: «می‌خواهم به‌خودم و دخترم ثابت شود که اگر تخلفی جایی ببینیم، قانونی هست، کسی هست که پشتمان بایستد. من اگر می‌خواستم آب در آسیاب کسی بریزم، روز اول می‌دادم به شبکه‌های خارجی. من یک‌ماه ونیم صبر کردم تا ببینم اتفاقی می‌افتد یا نه. من ترجیح‌م بر این بود که قانونی پیگیری کنم و سروصدا نکنم، اما حس کردم اگر فیلم را منتشر نکنم، اگر هم پیگیری شود، این قضیه مسکوت می‌ماند. به‌ما می‌گویند، داریم پیگیری می‌کنیم. من مادرم، کاش من را می‌زدند ولی بچه‌ام را نه. من تا به‌حال اجازه نداده‌ام کسی توبه بچه‌ام بگوید. آن‌وقت بچه من را وسط خیابان زده‌اند؛ معلوم است که برایش حق خواهی می‌کنم. جز پلیس امنیت اخلاقی که هرآنچه را خواستند به من گفتند، بقیه جاهایی که مراجعه کردم، رفتار خیلی خوبی با من داشتند. رفتار انسانی و حمایت‌گرانه داشتند، حتی فیلم را که می‌دیدند متاثر می‌شدند. خودشان هم تعجب می‌کردند از این سطح خشونت. می‌پرسیدند مگر هنوز چنین رفتارهایی هست؟ اما مهم این است که نتیجه داشته باشد.»

فراخوان مزایده عمومی یک مرحله‌ای

نوبت اول

شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور در نظر دارد فراخوان مزایده سرمایه‌گذاری، طراحی، احداث و بازسازی، بهره‌برداری، پرداخت اجاره بهاء و انتقال پروژه مجموعه سوارکاری نوروزآباد به روش BOLT را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و به شماره فراخوان ۵۰۳۰۵۰۹۱۰۰۰۰۱۴ مزایده‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند. تاریخ انتشار مزایده در سامانه تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۴ می‌باشد.

۱- نام و نشانی مزایده‌گزار: شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور به آدرس: تهران، ابتدای اتوبان آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، مجموعه ورزشی انقلاب تلفن: ۲۳۰۷۹۱۴۳ و ۲۳۰۷۹۱۳۱

۲- موضوع مزایده: سرمایه‌گذاری، طراحی، احداث و بازسازی، بهره‌برداری، پرداخت اجاره بهاء و انتقال پروژه مجموعه سوارکاری نوروزآباد به روش BOLT
۳- مبلغ پایه کارشناسی (ا اجاره سالانه قرارداد): قیمت پایه برای اجاره بهاء سال اول بهره‌برداری کامل بعد از ساخت و بازسازی (سال چهارم کل دوره) ۲۷,۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (بیست و هفت میلیارد و ششصد میلیون ریال) می‌باشد.
فرایند احداث و بازسازی ۳ سال به طول می‌انجامد و در این دوره مجموعه سوارکاری قابلیت بهره‌برداری دارد. در دوره احداث و بازسازی حین بهره‌برداری اجاره بهای سال اول و دوم و سوم به ترتیب برابر مبلغ ۰۰۰'۰۰۰'۰۰۰ (نه میلیارد ریال) دریافت می‌گردد.

۴- مبلغ و نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار مزایده: مبلغ تضمین شرکت در مزایده ۵۰۰'۸۶۲/۷۳۴/۷۷ ریال و به حروف (هفتاد و هفت میلیارد و هفتصد و سی و چهار میلیون و هشتصد و شصت و دو هزار و پانصد) ریال به صورت یکی از موارد ذیل:

الف. ضمانت نامه بانکی معتبر /ب. وجه نقد واریز به شماره حساب شبا ۵۰۲۰۳۷۵۰۵۸۰۶۰۰۵۵۵۴۰۰۰۰۱۳۷۱۰۰۰۰ نزد بانک مرکزی به نام تمرکز وجوه سپرده هزینه‌ای شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

(مشخصات شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور: کد اقتصادی ۴۱۱۱۱۱۱۶۷۸۷۳- شناسه ملی ۰۵۵۵۵۵۵۱۰۱۰۱۵۵۵- شماره ثبت ۱۱۱۸۳۵)

۵- مدت طراحی و ساخت: ۳۶ ماه شمسی (حین بهره‌برداری).

۶- مدت بهره‌برداری کل (بهره‌برداری حین اجرا و پس از توسعه) و محل اجرا پروژه: ۲۱۶ ماه شمسی (دویست و شانزده ماه شمسی). استان تهران، شهر تهران، مجموعه سوارکاری نوروزآباد

۷- مهلت زمان دریافت اسناد مزایده از سامانه ستاد: از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۳۱ لغایت ساعت ۱۳:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۰۵
۸- متقاضی شرکت در مزایده می‌بایست مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۱۵۰ریال (ده میلیون ریال) به شماره حساب ۴۰۱۰۵۰۵۸۰۳۰۱۴۹۹۲ نزد بانک مرکزی جهت خرید اسناد مزایده بپردازد.

۹- آخرین مهلت بارگزاری پیشنهاده‌ها در سامانه ستاد: ساعت ۱۳:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۱۹ می‌باشد.

۱۰- زمان و محل تشکیل کمیسیون معاملات: پیشنهادهای واصله در ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۲۰ در جلسه کمیسیون مزایده در مجموعه ورزشی انقلاب (تالار نصرت) از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir باز و خوانده می‌شود.

■ سرمایه‌گذاران متقاضی شرکت در مزایده مورد ارزیابی کیفی قرار می‌گیرند و کسب حداقل امتیاز کیفی ۶۵ جهت احراز صلاحیت الزامی است.

۱۱- اطلاعات تماس دستگاه مزایده‌گزار: شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور به آدرس: تهران- خیابان ولیعصر (عج) - ابتدای اتوبان آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی (نیایش) - مجموعه ورزشی انقلاب - ساختمان شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور.

۱۲- اطلاعات تماس مزایده‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مزایده: شماره تماس ۰۲۱۲۳۰۷۹۱۵۸

۱۳- زمان و محل ارائه پاکت الف: اصل ضمانت‌نامه معتبر شرکت در فرآیند ارجاع کار تا ساعت ۱۳:۰۰ بعدازظهر روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۶/۱۹ به دبیرخانه دستگاه مزایده‌گزار به آدرس تهران - خیابان ولیعصر (عج) - ابتدای اتوبان آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی (نیایش) - مجموعه ورزشی انقلاب - ساختمان شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی دبیرخانه تسلیم نموده و رسید آن را دریافت نمائید.

۱۴- اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۰۲۱-۴۱۹۳۴۴ سامانه تدارکاتی الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir

■ بازگشایی پاکات با بیش از یک مزایده‌گر انجام خواهد شد.

■ صرفاً اشخاص حقوقی می‌توانند در مزایده شرکت نمایند.

■ هزینه‌های چاپ آگهی، کارشناسی تعیین پایه مزایده، تهیه مطالعات فنی و نظارت بر اجرای طرح به عهده برنده مزایده است.

■ درج این آگهی هیچگونه تعهدی برای دستگاه مزایده‌گزار ایجاد نمی‌نماید.

■ شرکت در قبول و یا رد همه یا هر یک از پیشنهادهای واصله مختار خواهد بود.

■ جهت اطلاع بیشتر به سایت پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات کشور به آدرس: <https://iets.mporg.ir/> ویا به سایت شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی به آدرس www.tanavar.ir مراجعه نمائید.

شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

م الف: ۱۹۰۹ شناسه آگهی: ۱۷۷۴۳۸۰

رای اعتماد / ۲

صالحی امیری:

اتهامات ده سال قبل را تکرار نکنید

در ادامه بررسی صلاحیت‌وزرای پیشنهادی کابینه‌دولت چهاردهم، روز گذشته نوبت به سیدرضا صالحی امیری، وزیر پیشنهادی وزارت میراث فرهنگی و گردشگری رسید؛ جلسه‌ای ژئوپوتاب که در جریان آن نمایندگان موافق و مخالف، همچنین کمیسیون‌های مرتبط با این وزارتخانه نظرات خود را مطرح کردند. اسماعیل سیاوشی، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، به‌عنوان یکی از مخالفان صالحی امیری، دلیل مخالفت خود را نداشتن برنامه مشخصی در حوزه عشایر و استفاده از ظرفیت گردشگری و صنایع اعلام کرده و گفته بود: «ما می‌خواهیم امانت حاصل از خون شهدا را به‌وزر بدهیم و قطعاً باید صلاحیت افراد را مشخص کرده و به کسانی رأی بدهیم که برنامه‌عملیاتی دارند.»

یکی دیگر از مخالفان او علی خضریان، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی بود که دلیل مخالفت خود را پرونده قضایی صالحی امیری درباره حوادث سال ۸۸ مطرح کرد که طبق آن محکوم شده، اما به‌دلایلی اجرا نشده است و دستگاه‌های امنیتی باید پاسخ دهند؛ موضوعی که صالحی امیری در جریان سخنرانی خود به آن واکنش نشان داد و تکذیب‌اش کرد. ابراهیم رضایی، مخالف بعدی صالحی امیری بود که از گفته‌های او درباره ایران امن انتقاد کرد و در پاسخ به آن گفت: «دکتر صالحی امیری هیچ‌کدام از شاخص‌های لازم را برای تصدی این سمت ندارد. این وزارتخانه به یک مدیر پراورزی و تحولی نیاز دارد. اما کسی که یک‌روز هم در این وزارتخانه نبوده و هیچ آشنایی‌ای هم با ذی‌نفعان آن ندارد، امکان تحول در آن را ندارد.»

حمیدرضا کاظمی، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس، موافق تصدی پست وزارت میراث فرهنگی و گردشگری توسط صالحی امیری بود و به سوابق کاری او اشاره کرد؛ به گفته کاظمی: «صالحی امیری از حیث دانش، تجربه و علم در جایگاه خطیری قرار دارد و همواره در متن انقلاب و ولایت بوده است و تجربه علمی ایشان در کمیته ملی المپیک در کنار تألیفات ایشان در حوزه دیپلماسی فرهنگی می‌تواند گره‌گور این حوزه را باز کند و گردشگران خارجی را مورد توجه قرار دهد.»

نماینده‌موافق دیگر، زهراخدادادی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس بود که تأکید داشت صالحی امیری همیشه به‌بنیال وفاق ملی بوده است. خدادادی اعتقاد داشت که گزینه پیشنهادی وزارت میراث فرهنگی و گردشگری، ریشه تمام تنش‌های موجود در جامعه را امتداد فرهنگی می‌داند و اعتقاد قلبی دارد که ایرانی بودن نه‌تنها با انقلابی و اسلامی بودن تعارضی ندارد بلکه در طراحی نقشه جامع کشور ضروری است که این اضلاع در تعامل با یکدیگر ترسیم شوند. صالحی امیری در جریان دفاع خود گفت: «در دولت وفاق ملی، میراث فرهنگی ظرفیت غنی و گسترده‌ای برای تأمین وفاق هویت فرهنگی ملی -تمدنی و توسعه گردشگر داخلی و خارجی تعریف شده است. باور دارم ایران اسلامی با داشتن ۲۹۹ رشته صنایع دستی فعال که تمام ویژگی‌های هفت‌گانه اقتصاد و مقاومتی ابلاغی مقام معظم‌هبری را در بر دارد، باید به‌عنوان الگوی حکمرانی تقویت شود چراکه در این فرآیند همه ارکان حکمرانی دولت و بخش خصوصی فعال هستند.» وی گفت: «از نمایندگان و ریاست مجلس عذر خواهی می‌کنم. بعد از ۱۰ سال در همین تریبون حرف‌هایی زده شد که ۱۰ سال قبل زده شد. ۱۰ سال قبل همین حرف‌ها که امروز زده شد، گفته شد و به آن پاسخ دادم و امروز مستنداً با شما سخن می‌گویم. عزیزان آمدند در همین تریبون اتهاماتی را مطرح کردند. مشابه همین اتهاماتی که عزیزان مطرح کردند را قبلاً هم گفتم که اینها دروغ و فریب و ساخته و پرداخته ضد انقلاب است، اما باور نکردند. در دادگاه گفتند اسنادتان را اعلام کنید. از هزاران افرادی که در جنوب کشور بودند یک نفر شکایت کرد. از اداره کل اطلاعات خوزستان با من برخورد غلطی انجام شد. دادستان سازمان قضایی این فرد را خواست و بعد از ایشان سوال کرد که آیا شما برخورد شده است؟ و گفت بله. وقتی که از ایشان سوالات بیشتری مطرح می‌کنند ایشان ادعا می‌کنند من این را خلاف واقع گفتم چون من را تحریک کردند که بیایم اینجا شکایت کنم. دادستان قضایی بررسی می‌کند و حکم صادر می‌کند. این حکم در سال ۷۶ صادر می‌شود. آقایی که نامش را نمی‌خواهم برم این تهمت را به من زد. چون حرمت انسان واجب است نام او را نمی‌برم. گر چه بعضی‌ها حرمت ما را در اینجا نگه نداشتند؛ بنابراین قرار منع پیگرد برای من صادر شد. این سندهم تحویل آقای دکتر قالیباف شد. این موضوع در سال ۷۶ رسیدگی شد و برات حاصل شد.»